SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 15. decembra 2009 *

V zadevi C-294/05,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 20. julija 2005,

Evropska komisija, ki jo zastopajo L. Ström van Lier, P. Dejmek in G. Wilms, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Kraljevini Švedski, ki jo zastopata A. Kruse in A. Falk, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: švedščina.

ob intervenciji

Zvezne republike Nemčije, ki jo zastopa M. Lumma, zastopnik,

Republike Finske, ki jo zastopa J. Heliskoski, zastopnik,

Kraljevina Danska, ki jo zastopa J. Molde, zastopnik,

intervenientke,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits, predsedniki senatov, in C. Toader, predsednica senata, C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (poročevalec), M. Ilešič, J. Malenovský in U. Lõhmus, sodniki,

generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. novembra 2008,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 10. februarja 2009

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Kraljevina Švedska s tem, da ni ugotovila in izplačala lastnih sredstev, ki v obdobju od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002 niso bila zbrana pri uvozu vojnih sredstev in blaga s civilno in vojaško rabo, in s tem, da ni plačala zamudnih obresti, povezanih z neizplačilom navedenih lastnih sredstev Komisiji, ni izpolnjevala obveznosti iz členov 2 in od 9 do 11 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa Sveta 88/376/EGS, Euratom o sistemu lastnih sredstev Skupnosti (UL L 155, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1355/96 z dne 8. julija 1996 (UL L 175, str. 3, v nadaljevanju: Uredba št. 1552/89), do 31. maja 2000, po tem datumu pa ni izpolnjevala obveznosti iz istih členov Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 130, str. 1).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

2 Člen 2(1) sklepov Sveta z dne 24. junija 1988 o sistemu lastnih sredstev Skupnosti (88/376/EGS, Euratom) (UL L 185, str. 24) in z dne 31. oktobra 1994 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (94/728/ES, Euratom) (UL L 293, str. 9) določa:

„Lastna sredstva v proračunu Skupnosti sestavljajo prihodki iz naslednjih virov:

[…]

(b) carinskih dajatev po skupni carinski tarifi in drugih dajatev, ki jih določijo ali jih bodo določile institucije Skupnosti za trgovino z državami nečlanicami, ter carin na proizvode, ki spadajo v okvir Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo;

[…]“

3 Člen 20 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik Skupnosti) določa:

„1. Carinska tarifa Evropskih skupnosti je podlaga za dajatve, ki so pri nastanku carinskega dolga zakonsko predpisane.

[…]

3. Carinska tarifa Evropskih skupnosti vsebuje:

(a) kombinirano nomenklaturo blaga;

[…]

(c) stopnje in druge podlage za izračun, ki običajno veljajo za blago, zajeto v kombinirani nomenklaturi, in sicer za:

– carine […]

(d) preferencialne tarifne ukrepe iz sporazumov, ki jih je Skupnost sklenila z nekaterimi državami ali skupinami držav in ki predvidevajo podelitev preferencialne tarifne obravnave;

(e) preferencialne tarifne ukrepe, ki jih je Skupnost enostransko sprejela za nekatere države, skupine držav ali območja;

(f) avtonomne opustitvene ukrepe, ki predvidevajo zmanjšanje ali oprostitev uvoznih dajatev, ki se zaračunavajo za določeno blago;

(g) druge tarifne ukrepe, ki so predvideni po drugi zakonodaji Skupnosti.

[…]“

4 Člen 217(1) carinskega zakonika Skupnosti določa:

„Vsak znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga – v nadaljevanju,znesek dajatev‘– morajo carinski organi, takoj potem, ko so jim na voljo potrebni podatki, izračunati in vnesti v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov (vknjižba).

[…]“

5 V zvezi z dajanjem lastnih sredstev Skupnosti na voljo Komisiji je Svet Evropske unije sprejel Uredbo št. 1552/89, ki se je uporabljala v obdobju, zadevnem v obravnavani

zadevi, do 30. maja 2000. To uredbo je 31. maja 2000 nadomestila Uredba št. 1150/2000, s katero se kodificira Uredba št. 1552/89, ne da bi se spreminjala njena vsebina.

6 Člen 2 Uredbe št. 1552/89 določa:

„1. Za uporabo te uredbe se pravica Skupnosti do lastnih sredstev iz člena 2(1)(a) in (b) Sklepa 88/376/EGS, Euratom določi takoj, ko so izpolnjeni pogoji za knjiženje pravice na račune in za obvestilo dolžnika, določeni v carinskih predpisih.

1a. Datum določitve pravice iz odstavka 1 je datum knjiženja v računovodske knjige, ki so določene v carinskih predpisih.

[…]“

7 Člen 9(1) te uredbe določa:

„Po postopku iz člena 10 vsaka država članica lastna sredstva knjiži v dobro računa, ki je v imenu Komisije odprt pri ministrstvu za finance ali organu, ki ga je ta določila.

Račun se vodi brezplačno.“

8 Člen 10(1) navedene uredbe določa:

„Ko se odšteje 10 % za stroške zbiranja v skladu s členom 2(3) Sklepa 88/376/EGS, Euratom, se lastna sredstva iz člena 2(1)(a) in (b) tega sklepa vknjižijo najkasneje prvi delovni dan po 19. dnevu drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bila določena pravica v skladu s členom 2.

[…]“

9 Člen 11 Uredbe št. 1552/89 določa:

„Za vsako zamudo pri knjiženju na račun iz člena 9(1) država članica plača obresti po obrestni meri, ki velja na denarnem trgu te države članice za kratkoročne javnofinančne operacije na predpisani datum knjiženja, povečani za dve odstotni točki. Ta obrestna mera se poveča za 0,25 odstotne točke za vsak mesec zamude. Povečana obrestna mera velja za celotno obdobje zamude.“

10 Člen 22 Uredbe št. 1150/2000 določa:

„Uredba (EGS, Euratom) št. 1552/89 se razveljavi.

Sklicevanje na omenjeno uredbo se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz dela A Priloge.“

11 Tako so – razen okoliščine, da se Uredba št. 1552/89 med drugim sklicuje na Sklep 88/376, Uredba št. 1150/2000 pa na Sklep 94/728 – členi 2 in od 9 do 11 teh uredb v bistvu enaki.

12 Stopnja 10 % iz člena 10(1) Uredbe št. 1150/2000 je bila povišana na 25 % s Sklepom Sveta z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (2000/597/ES, Euratom) (UL L 253, str. 42).

13 V točki 1 obrazložitve navedenega sklepa je navedeno:

„Evropski svet, ki se je sestal 24. in 25. marca 1999 v Berlinu, je med drugim sklenil, da mora biti sistem virov lastnih sredstev Skupnosti pravičen, pregleden, učinkovit, preprost in mora temeljiti na merilih, ki najbolje izražajo sposobnost prispevanja vsake posamezne države članice.“

14 V uvodni izjavi 5 Uredbe Sveta (ES) št. 150/2003 z dne 21. januarja 2003 o opustitvi uvoznih dajatev za nekatere vrste orožja in vojaško opremo (UL L 25, str. 1), sprejete na podlagi člena 26 ES, je navedeno:

„Da bi se upoštevalo varovanje vojaške tajnosti držav članic[,] je treba določiti posebne upravne postopke za dodeljevanje ugodnosti opustitve dajatev. Izjava pristojnega organa države članice, za katere sile so orožje ali vojaška oprema namenjeni, ki bi se lahko uporabila tudi kot carinska deklaracija, ki se zahteva v skladu s carinskim zakonikom, bi se štela za ustrezno zagotovilo, da so ti pogoji izpolnjeni. Izjava bi morala biti dana v obliki potrdila. Treba je določiti obliko, ki jo morajo imeti taka potrdila, in tudi dovoliti uporabo sistema za obdelavo podatkov za izjavo."

15 Člen 1 te uredbe določa:

„Ta uredba določa pogoje za avtonomno opustitev uvoznih dajatev za nekatere vrste orožja in vojaško opremo, ki jo organi, pristojni za vojaško obrambo držav članic, uvozijo iz tretjih držav ali se uvozi v njihovem imenu."

16 Člen 3(2) navedene uredbe določa:

„Ne glede na odstavek 1 se zaradi vojaške tajnosti potrdilo in uvoženo blago lahko predložita drugim organom, ki jih v ta namen imenuje uvozna država članica. V takih primerih pristojni organ, ki izda potrdilo, pošlje carinskim organom svoje države članice pred 31. januarjem in 31. julijem vsakega leta zbirno poročilo o takem uvozu. Poročilo zajema 6 mesečno obdobje pred mesecem, v katerem je treba predložiti

poročilo. Vsebovati mora številko in datum izdaje potrdil, datum uvoza ter skupno vrednost in bruto težo izdelkov, uvoženih s potrdili.“

17 Uredba št. 150/2003 se v skladu s svojim členom 8 uporablja od 1. januarja 2003.

Predhodni postopek

18 Komisija je z dopisom z dne 20. decembra 2001 Kraljevini Švedski sporočila, da je dejstvo, da je zadevni uvoz od leta 1998 oproščen carin, Skupnosti povzročilo izgubo lastnih sredstev. To državo je pozvala, naj izračuna nezbrane zneske za proračunska leta po letu 1998 in ji jih da na voljo pred 31. marcem 2002. Švedskim organom je tudi sporočila, da bo od tega datuma v skladu s členom 11 Uredbe št. 1150/2000 treba plačati zamudne obresti.

19 Kraljevina Švedska je v odgovoru z dne 11. marca 2002 menila, da je bila v skladu s členom 296(1)(b) ES upravičena do neobračunavanja carin, če gre za uvoz vojaške opreme in blaga z dvojno rabo, tako civilno kot vojaško.

20 Komisija je z dopisom z dne 31. marca 2003 ponovila svojo prvotno zahtevo v zvezi z uvozom zadevnih proizvodov pred 1. januarjem 2003, saj je obdobje po tem datumu zajeto z Uredbo št. 150/2003.

21 Kraljevina Švedska je v odgovoru z dne 3. septembra 2003 ohranila svoje stališče in izjavila, da se ne namerava odzvati na poziv Komisije.

22 Komisija je z dopisom z dne 17. oktobra 2003 pisno opomnila Kraljevino Švedsko, naj ji da na voljo lastna sredstva, ki ji jih dolguje na podlagi člena 26 ES in člena 20 carinskega zakonika Skupnosti, ker je Kraljevina Švedska uvoz blaga z dvojno rabo, civilno in vojaško, v nasprotju s tema členoma enostransko oprostila plačila carin.

23 Kraljevina Švedska je v odgovoru z dne 15. decembra 2003 ohranila svoje stališče.

24 Komisija je 9. julija 2004, potem ko se je seznanila z odgovorom Kraljevine Švedske, izdala obrazloženo mnenje v dveh postopkih za ugotovitev kršitve – in sicer v postopku v zvezi z uvozom sredstev za izključno vojaške namene ob oprostitvi plačila dajatev in v postopku v zvezi z uvozom blaga z dvojno rabo, civilno in vojaško – s katerim je to državo članico pozvala, naj v dveh mesecih od njegovega prejema sprejme ukrepe, ki so potrebni za uskladitev z njim. Navedena država članica je 3. septembra 2004 odgovorila, tako da je ponovila in pojasnila prejšnje navedbe.

25 Ker je Komisija ob upoštevanju informacij, ki jih je sporočila Kraljevina Švedska, menila, da ta država članica ni ravnala v skladu z obrazloženim mnenjem, je vložila to tožbo.

26 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 13. septembra 2007 dovolil intervencijo Zvezne republike Nemčije, Republike Finske in Kraljevine Danske v podporo predlogom Kraljevine Švedske.

Tožba

Trditve strank

27 Komisija trdi, da se Kraljevina Švedska napačno opira na člen 296 ES, da ne bi plačala carin, saj njihovo obračunavanje ne ogroža bistvenih interesov varnosti te države članice.

28 Komisija meni, da je treba ukrepe, s katerimi se uvedejo odstopanja ali izjeme, kakršen je zlasti člen 296 ES, razlagati ozko. Tako naj bi zadevna država članica, ki se sklicuje na uporabo tega člena, morala dokazati, da izpolnjuje vse pogoje iz te določbe, če namerava odstopati od člena 20 carinskega zakonika Skupnosti, v katerem je izraženo splošno načelo obračunavanja carin, kakršno je določeno v členu 26 ES.

29 Komisija trdi, da so trditve Kraljevine Švedske o nevarnosti razkrivanja informacij, navedenih v carinski deklaraciji, in nevarnosti, da bi lahko institucije Skupnosti zaradi postopkov nadzora ogrozile vojaško skrivnost, neutemeljene.

30 Komisija dodaja, da bi Kraljevina Švedska brez težav lahko organizirala obračunavanje spornih carin tako, da bi bila zagotovljena zaupnost posredovanih informacij, na primer s tem, da bi vojaškemu organu zaupala funkcijo pristojnega carinskega organa.

31 Komisija meni, da Kraljevina Švedska ni opredelila, zakaj so zaveze, ki jih je sprejela na podlagi mednarodnih sporazumov, in njene obveznosti v zvezi z lastnimi sredstvi

nezdružljive. Enako naj bi veljalo za trditev, da te obveznosti resno ogrožajo projekte mednarodnega sodelovanja ter bistvene interese varnostne in obrambne politike te države članice.

32 Komisija poudarja, da dejstvo, da Kraljevina Švedska ne obračunava zadevnih carin, povzroča neenakost med državami članicami glede njihovih prispevkov v proračun Skupnosti. Poleg tega naj bi bilo iz okoliščine, da država članica uvoz vojaških sredstev in blaga z dvojno rabo, civilno in vojaško, oprosti plačila carin, da bi zmanjšala stroške za ta sredstva in blago, razvidno neizpolnjevanje njenih obveznosti solidarnega sofinanciranja proračuna Skupnosti.

33 Komisija meni, da mora Kraljevina Švedska predložiti konkretne in podrobne dokaze, da so bili ukrepi, ki jih je sprejela in zaradi katerih v proračun Skupnosti ni nakazala lastnih sredstev, nujni za zaščito bistvenih interesov njene varnosti. Kraljevina Švedska naj glede tega ne bi predložila takega dokaza. Poleg tega naj bi bila zaradi okoliščine, da druge države članice, ki so v podobnem položaju kot tožena država članica, obračunavajo in plačujejo carine za uvoz vojaških sredstev, ne da bi to ogrožalo njihovo varnost, trditev Kraljevine Švedske v zvezi s tem neupoštevna.

34 Komisija tudi opozarja, da čeprav Uredba št. 150/2003, ki temelji na členu 26 ES, z uvedbo sistema potrdila ali carinske deklaracije vzpostavlja mehanizem za prekinitev obveznosti obračunavanja carin za uvoz nekatere vojaške opreme, pa ne vsebuje nobene splošne določbe, ki bi državam članicam priznavala pravico, da prosto določajo blago, ki ga je mogoče oprostiti plačila dajatev.

35 Kraljevina Švedska meni, da ji člen 296 ES dopušča sprejemanje ukrepov za zaščito bistvenih interesov njene varnosti. Tako naj bi bila na podlagi tega člena upravičena, da uvoz vojaških sredstev oprosti plačila carin. Ta člen naj bi bil namenjen zagotavljanju svobode delovanja držav članic glede določenih zadev nacionalne obrambe in varnosti. Okoliščina, da je navedeni člen med splošnimi in končnimi določbami Pogodbe ES, naj

bi potrjevala njegovo splošno veljavnost in učinek na vse splošno veljavne določbe navedene pogodbe in sekundarne zakonodaje Skupnosti.

36 Kraljevina Švedska v utemeljitev svojega predloga uporabe člena 296(1)(b) ES trdi, da bi obračunavanje carin pri uvozu vojaške opreme podražilo nabavo te opreme in zato zmanjšalo operativno zmogljivost njene vojske. Neposredni dodatni strošek za proračun za nacionalno obrambo, ki bi ga povzročile zadevne carine, naj bi omejeval svobodo delovanja Kraljevine Švedske pri nabavah sredstev za obrambo.

37 Kraljevina Švedska meni, da ima zaradi njene vojaške nevtralnosti nacionalna obramba strateško vlogo pri njeni varnostni politiki. Tako naj bi bila ta država članica glede na svoje ozemlje – zaradi izpolnjevanja nacionalnih ciljev v zvezi z varnostjo in obrambo – odvisna od sodelovanja na mednarodni ravni. Navedena država glede tega trdi, da ji obveznost zaupnosti, za katero meni, da jo zavezuje, preprečuje, da bi Komisiji sporočala informacije o uvoženem blagu, in da bi njena neizpolnitev te obveznosti lahko ogrozila nadaljnje sodelovanje in trgovska razmerja na vojaškem področju z nekaterimi tretjimi državami.

38 Kraljevina Švedska meni, da sprejetje Uredbe št. 150/2003 potrjuje nujnost upoštevanja interesov varnosti držav članic in njihovo pravico, da se sklicujejo na zaupnost, kadar je to potrebno.

39 Kraljevina Švedska meni, da pred začetkom veljavnosti Uredbe št. 150/2003 noben predpis Skupnosti ni omogočal državi članici, da glede na svoje potrebe sprejme ukrepe, ki so potrebni za upoštevanje bistvenih interesov njene varnosti v zvezi z uvozom vojaških sredstev. Ta država članica meni, da so ti interesi zajeti v členu 296 ES in da

nima druge izbire, kot da na nacionalni ravni in na podlagi člena 296 ES predvidi oprostitev plačila uvoznih carin pri uvozu vojaške opreme.

Presoja Sodišča

40 Carinski zakonik Skupnosti določa obračunavanje carin za uvoz blaga za vojaško rabo s poreklom iz tretjih držav, kakršno je zadevno blago. Nobena določba carinskih predpisov Skupnosti ni za obdobje spornega uvoza, in sicer od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002, določila posebne oprostitve plačila carin za uvoz te vrste blaga. Zato v tem obdobju tudi ni obstajala izrecna oprostitev od obveznosti izplačila dajatev pristojnim organom, po potrebi skupaj z zamudnimi obrestmi.

41 Poleg tega je iz sprejetja Uredbe št. 150/2003, ki določa opustitev carin za nekatere vrste orožja in vojaško opremo od 1. januarja 2003, mogoče sklepati, da je zakonodajalec Skupnosti izhajal iz predpostavke, da je pred tem datumom obstajala obveznost plačila navedenih dajatev.

42 Kraljevina Švedska ni nikoli zanikala obstoja spornega uvoza v obravnavanem obdobju. Ta država članica zgolj izpodbija pravico Skupnosti do zadevnih lastnih sredstev s tem, da na podlagi člena 296 ES utemeljuje, da bi obveznost plačila carin za oborožitvena sredstva, uvožena iz tretjih držav, resno ogrozila bistvene interese njene varnosti.

43 Čeprav države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča sprejmejo primerne ukrepe za zagotovitev svoje notranje in zunanje varnosti, pa vseeno ne velja, da taki ukrepi nikakor ne spadajo na področje uporabe prava Skupnosti (glej sodbi z dne

26. oktobra 1999 v zadevi Sirdar, C-273/97, Recueil, str. I-7403, točka 15, in z dne 11. januarja 2000 v zadevi Kreil, C-285/98, Recueil, str. I-69, točka 15). Kot je Sodišče že ugotovilo, Pogodba namreč določa izrecna odstopanja, ki se lahko uporabijo zaradi javne varnosti, zgolj v členih 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES in 297 ES, ki se nanašajo na izjemne in jasno določene primere. Iz teh členov ni mogoče sklepati, da Pogodba vsebuje splošno odstopanje, ki vse ukrepe, sprejete zaradi javne varnosti, izključuje s področja uporabe prava Skupnosti. Priznavanje obstoja take izjeme, ne glede na posebne pogoje, ki jih določa Pogodba, lahko ogrozi zavezujočnost prava Skupnosti in njegovo enotno uporabo (glej sodbo z dne 11. marca 2003 v zadevi Dory, C-186/01, Recueil, str. I-2479, točka 31 in navedena sodna praksa).

44 Poleg tega je treba odstopanja iz členov 296 ES in 297 ES, kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse v zvezi z odstopanji od temeljnih svoboščin (glej med drugim sodbe z dne 31. januarja 2006 v zadevi Komisija proti Španiji, C-503/03, ZOdl., str. I-1097, točka 45; z dne 18. julija 2007 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-490/04, ZOdl., str. I-6095, točka 86, in z dne 11. septembra 2008 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-141/07, ZOdl., str. I-6935, točka 50), razlagati ozko.

45 Glede, natančneje, člena 296 ES je treba poudariti, da čeprav se sklicuje na ukrepe, za katere lahko država članica meni, da so potrebni za zaščito bistvenih interesov njene varnosti, oziroma na informacije, za katere država članica meni, da bi bilo njihovo razkritje v nasprotju z njenimi interesi, ga vseeno ni mogoče razlagati tako, da državam članicam priznava pravico do odstopanja od določb Pogodbe že zgolj s sklicevanjem na navedene interese.

46 Poleg tega je Sodišče na področju davka na dodano vrednost v sodbi z dne 16. septembra 1999 v zadevi Komisija proti Španiji (C-414/97, Recueil, str. I-5585) ugotovilo zadevno neizpolnitev obveznosti, ker Kraljevina Španija ni dokazala, da je s španskim zakonom določena oprostitev navedenega davka na uvoz in nakupe orožja, streliva in sredstev za izključno vojaško rabo na podlagi člena 296(1)(b) ES utemeljena s potrebo po zaščiti bistvenih interesov varnosti te države članice.

47 Država članica, ki se sklicuje na ugodnost iz člena 296 ES, mora zato dokazati, da je treba uporabiti odstopanje, predvideno v tem členu, da bi se zaščitili bistveni interesi njene varnosti.

48 Ob upoštevanju navedenega ni mogoče sprejeti, da se država članica sklicuje na podražitev oborožitvenih sredstev zaradi carinjenja uvoza takih sredstev s poreklom iz tretjih držav, da bi se s tem poskusila na škodo drugih držav članic – ki same obračunavajo in plačujejo carine za tak uvoz – izogniti obveznostim, ki izhajajo iz finančne solidarnosti glede financiranja proračuna Skupnosti.

49 Glede trditve, da carinski postopki Skupnosti ne morejo zagotoviti varnosti Kraljevine Švedske ob upoštevanju zahtev po zaupnosti iz sporazumov, sklenjenih z državami izvoznicami, je treba poudariti – kot upravičeno meni Komisija – da uporaba carinskega sistema Skupnosti vključuje poseg uslužbencev Skupnosti in nacionalnih uslužbencev, ki so po potrebi zavezani k zaupnosti pri obdelavi občutljivih podatkov, s čimer je mogoče zaščititi bistvene interese varnosti držav članic.

50 Poleg tega izjave, ki jih morajo države članice periodično izpolnjevati in pošiljati Komisiji, niso tako natančne, da bi lahko škodovale interesom navedenih držav tako glede varnosti kot zaupnosti.

51 V teh okoliščinah in v skladu s členom 10 ES o obveznosti držav članic, da Komisiji olajšujejo izpolnjevanje naloge nadzora nad spoštovanjem Pogodbe, morajo države članice tej instituciji dati na voljo dokumente, potrebne za preverjanje pravilnosti prenosa lastnih sredstev Skupnosti. Vendar ta obveznost ne preprečuje – kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 168 sklepnih predlogov – možnosti držav članic, da

poslano informacijo v posameznih primerih in izjemoma na podlagi člena 296 ES bodisi omejijo na nekatere dele dokumenta bodisi jo v celoti zadržijo.

52 Glede na navedeno Kraljevina Švedska ni dokazala, da so izpolnjeni pogoji za uporabo člena 296 ES.

53 Zgornji preudarki o neuporabi člena 296 ES v zvezi z uvozom sredstev za izključno vojaške namene veljajo še toliko bolj za uvoz blaga z dvojno rabo, civilno in vojaško.

54 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da Kraljevina Švedska s tem, da ni ugotovila in Komisiji izplačala lastnih sredstev, ki v obdobju od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002 niso bila zbrana pri uvozu vojnih sredstev in blaga s civilno in vojaško rabo, in s tem, da ni plačala zamudnih obresti, povezanih z neizplačilom navedenih lastnih sredstev Komisiji, ni izpolnjevala obveznosti iz členov 2 in od 9 do 11 Uredbe št. 1552/89 do 31. maja 2000, po tem datumu pa ni izpolnjevala obveznosti iz istih členov Uredbe št. 1150/2000.

Stroški

55 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Kraljevini Švedski naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

56 V skladu s členom 69(4), prvi pododstavek, Poslovnika Zvezna republika Nemčija, Republika Finska in Kraljevina Danska, ki so se kot intervenientke udeležile postopka, nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. **Kraljevina Švedska s tem, da ni ugotovila in Komisiji Evropskih skupnosti izplačala lastnih sredstev, ki v obdobju od 1. januarja 1998 do 31. decembra 2002 niso bila zbrana pri uvozu vojnih sredstev in blaga s civilno in vojaško rabo, in s tem, da ni plačala zamudnih obresti, povezanih z neizplačilom navedenih lastnih sredstev Komisiji Evropskih skupnosti, ni izpolnjevala obveznosti iz členov 2 in od 9 do 11 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa Sveta 88/376/EGS, Euratom o sistemu lastnih sredstev Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1355/96 z dne 8. julija 1996, do 31. maja 2000, po tem datumu pa ni izpolnjevala obveznosti iz istih členov Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti.**

2. **Kraljevini Švedski se naloži plačilo stroškov.**

3. **Zvezna republika Nemčija, Republika Finska in Kraljevina Danska nosijo svoje stroške.**

Podpisi